

на друго: *δέσποινα λάβετε, Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Σκουτάρ* — Владичице, прими Константинъ Ивановъ Скутаръ. Надъ захлупака на това кандило е отбелязана годината 1771. Всички кандила въ тази църква сж стари, сребърни и много красиво изработени. Предъ олтаря има деветъ словени въ едно сребърни кандила съ много изящна обработка.

Най-любопитното въ тази църква е чудотворността на св. престолъ. Ще изложа това, което нѣкога се предаваше и самъ помня добре. Всѣка година преди Великденъ, на великата сжбота презъ нощта при извършване службата на погребението или, по-вѣрно, упѣването на Христа, по горния гранитенъ камъкъ на св. престолъ се показваше „аязмо“, а именно, покриваше се камъкътъ съ водни капки, които ние, ученицитѣ, събирахме съ съвършено новъ чистъ памукъ, който после се раздаваше на части даромъ на населението. Мнозина вѣрующи сж мокрили очитѣ и челото си и намирали изцеление. За тази аязма сж идвали и отъ околнитѣ села и мнозина болни сж се изцѣрявали. Такава бѣ силата на вѣрата. Въ едно гръцко евангелие, обковано въ сребро и съ надписъ: „1668. † Νίκος, Τανζ, Μάτζος“ — 1668. Нику, Тану, Мучосъ, за тази аязма има следнитѣ три бележки, писани въ разни времена отъ трима свещеници по отдѣлно. Въ първата се казва: „1609 г. 8 априлъ. На великата сжбота, престола не даде чудотворство. За споменъ, че нѣма“. Въ втората бележка отъ другъ свещеникъ е писано: „На 28 мартъ 1741 г. толкова голѣмо бѣ чудотворството и на едри капки, че капало на земята и стояло до изгрѣвъ на слънцето“. Нека отбележимъ, че службата се започва въ сжбота въ 2—3 часа презъ нощта преди съмване. Третата бележка е отъ 1823 г., въ която попъ Атанасъ пише, че нея година нѣмало чудотворство.

Църковния дворъ е много голѣмъ и въ него има сжщо гранитенъ престолъ за водосветъ. Тамъ въ този дворъ ставатъ и погребенията на всички енорияши. Погребани сж тамъ: баща ми, четирмата ми братя и дветѣ ми сестри. На всички гробове има поставени надгробни плочи. На гроба на съпругата на попъ Марина — Венета презветера е поставена добре изгладена гранитна плоча съ надписъ, съдържащъ, между, другото, датата на рождението и смъртъта ѝ. Освенъ тази плоча, чичо ми попъ Маринъ, отиде специално въ Цариградъ кждето поржча и се донесе втора мраморна плоча, много красиво изработена и на нея освенъ писаното на български за името, рождението и смъртъта, има и следния куплетъ на гръцки:

Θεατά μὴ παρέλθης
Ἀδάκρυτος ἀναχωρῶν
Ἄλλ' ἀνάγγελε καὶ εἰς ἄλλους
Οἰκτρὸν θεῶμα θνητόν

Преводъ

Зрителю, неотхождай
Непросълзенъ да отминешъ,
Но известй и на други
Трагичното зрелище на смъртъта.

Другъ единъ бележитъ гробъ има въ този църковенъ дворъ. Той е покритъ съ една извънредно художествено изработена мраморна плоча съ изящни орнаменти. Гроба е на нѣкой си Алексиадесъ. Надъ гроба е издигнатъ мраморенъ кръстъ съ изображение на двуглавъ орелъ.